

UCHWAŁA NR 598/19
Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
z dnia 17 maja 2019 r.

w sprawie przyjęcia projektu uchwały Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego w sprawie skargi osoby fizycznej na Uchwałę Nr XLI/729/10 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 września 2010 r. w sprawie wyznaczenia Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512) oraz § 89 pkt 1 Statutu Województwa Świętokrzyskiego (Uchwała Nr XXXIII/554/09 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 30 grudnia 2009 r.), uchwała się co następuje:

§ 1

Uchyla się Uchwałę Nr 555/19 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 8 maja 2019 r. w sprawie przyjęcia projektu uchwały Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego w sprawie przekazania skargi na Uchwałę Nr XLI/729/10 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 września 2010 r. w sprawie wyznaczenia Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wraz z odpowiedzią na skargę.

§ 2

Przyjmuje się projekt uchwały Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego w sprawie skargi osoby fizycznej na Uchwałę Nr XLI/729/10 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 września 2010 r. w sprawie wyznaczenia Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

§ 3

Przekazuje się Sejmikowi Województwa Świętokrzyskiego projekt uchwały określony w § 2, celem jego podjęcia.

§ 4

Wykonanie Uchwały powierza się Dyrektorowi Departamentu Rozwoju Obszarów Wiejskich i Środowiska.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wicemarszałek Województwa

Renata Janik

SEJMIK WOJEWÓDZTWA
ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Sekretariat Członka Zarządu
Województwa Świętokrzyskiego

Wpłynęło dnia 30.04.2019
Lp. pisma 258/19
Podpis

KS- II.0002.9.2019

Pan
Andrzej Bętkowski
Marszałek
Województwa Świętokrzyskiego

M-U
P. M. Janiczek
29/04/19
Andrzej Prus
WPLYNĘŁO
Sekretariat Marszałka
Województwa Świętokrzyskiego
dn. *26.04.2019*

Abel Polonec
Kielce, 2019-04/25
30.04.2019

URZĄD MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
Gabinet Marszałka Województwa
Wpłynęło dnia 26-04-2019
Nr pisma 38262/19
Podpis *Podpis*

P. Dyw. Neugebauer
30.04.2019

P. H. Wólczyński
6.05.2019

W załączeniu przekazuję Panu Marszałkowi oryginał skargi na Uchwałę XLI/729/10 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 września 2010r. w sprawie wyznaczenia Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, wniesionej w oparciu o art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie województwa (Dz.U. z 2019r., poz. 512).

Z uwagi na termin określony w art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2018r. poz. 1302 ze zm.), zwracam się do Pana Marszałka o spowodowanie niezwłocznego przygotowania przez właściwy departament Urzędu Marszałkowskiego projektu uchwały Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego, która winna być – z inicjatywy uchwałodawczej Zarządu Województwa - przedmiotem najbliższej sesji Sejmiku zaplanowanej na dzień 20 maja 2019r.

W załączeniu:

1. pismo Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego sygn. II DK/Ke 16/19
2. oryginał skargi wraz z załącznikami (8 plików).

Z poważaniem,

Przewodniczący Sejmiku
Andrzej Prus
Andrzej Prus

URZĄD MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
W KIELCACH
Departament Rozwoju Obszarów Wiejskich i Środowiska
Wpłynęło 30.04.2019
38262/19
10704/19
Podpis

Wojewódzki Sąd Administracyjny w
Kielcach
25-366 Kielce, ul. Prosta 10

WYDZIAŁ II

tel. 41/34-05-308/301

Dnia 19 kwietnia 2019 r.

II DK/Ke 16 /19

W odpowiedzi należy
podać datę i sygnaturę
akt Sądu

URZĄD MARSZAŁKOWSKI
Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego
KANCELARIA URZĘDU

PRZYJĘTO
DNIA 24. 04. 2019

ZAREJESTROWANO
DNIA 24. 04. 2019

Nr Rejestru 10689
Podpis 34222/19 R

KANCELARIA SEJMIKU
wplyneta dnia
25. 04. 2019
nr pisma 10689/2019
podpis

Sejmik Województwa
Świętokrzyskiego
al. IX Wieków Kielc 3
25-516 Kielce

Zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 19 kwietnia 2019 r., Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach Wydział II przekazuje skargę Izabeli Długosz na uchwałę Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego Nr XLI/729/10 z dnia 27 września 2010 r.

Zgodnie z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 ze zm.) **skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi.**

W załączeniu:

Skarga + załączniki

Do wiadomości

Izabela Długosz
ul. Kościuszki 52/54
25-316 Kielce

Starszy Inspektor Sądowy

Sebastian Styczeń

11 SA / Ke 700 / 18

Kielce, dnia 15 kwietnia 2019 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach

Wydział II

ul. Prosta 10; 25-366 Kielce

BIURO PODAWCZE	
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach	
Wpłynęło	17. 04. 2019
godz.	min. ....
Nr	(podpis)
Zał.	
ZŁOŻONO OSOBIŚCIE	

Skarżąca:

Izabela Długosz

ul. Kościuszki 52/54; 25-316 Kielce

Skarżony organ:

Sejmik Województwa Świętokrzyskiego

Al. IX Wieków Kielc 3, 25-516 Kielce

Wartość przedmiotu zaskarżenia: wpis stały w wysokości 300 zł w całości uiszczony.

Zarządzenie:

przedst. sędz. sprawozdawcy

SKARGA

na uchwałę Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego

Nr XLI/729/10 z dnia 27 września 2010 r.

w sprawie wyznaczenia Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Wylonano - 17. IV. 19r.
Zup. Kierownika Sekretariatu
Wydziału II WSA w Kielcach

Karolina Chrapkiewicz

Niniejszym, w oparciu o przepis art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (j.t. Dz.U. z 2019 r., poz. 512 ze zm.), zaskarżam uchwałę Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego Nr XLI/729/10 z dnia 27 września 2010 r. w sprawie wyznaczenia Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, w części dotyczącej jej § 5 lit. f, tj. w części w jakiej ustanowiono w niej bezwzględny zakaz lokalizowania na terenie stref krajobrazowych KOChK oznaczonych literami A, B i P obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej, co nie tylko definitywnie obniżyło wartość znajdujących się w tym pasie nieruchomości ale także doprowadziło do konieczności wyeliminowania z nich obiektów budowlanych, które zostały wzniesione zanim przedmiotowa uchwała zaczęła obowiązywać.

Na podstawie art. 57 § 1 pkt 3 p.p.s.a. zaskarżonej uchwały zarzucam naruszenie:

1. art. 2 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP określających potrzebę zachowania zasady proporcjonalności w procesie ważenia praw podmiotowych wobec potrzeby ochrony walorów przyrodniczych;

2. art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (j.t. Dz.U. z 2018 r., poz. 1614 ze zm. - w dalszej części skargi: u.o.p.), regulującego proces współdziałania z innymi jednostkami samorządu terytorialnego, których dotyczy regulacja uchwały;
3. art. 23 ust. 1 i 2 w zw. z art. 24 ust. 1 u.o.p. - ze względu na brak rzetelnej analizy w zakresie celowości wprowadzania określonych rygorów prawnych oraz objęcia regulacją obszarów, które nie spełniają kryteriów dla ustanowienia przedmiotowej formy ochrony przyrody.

W oparciu o tak postawione zarzuty, na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a., wnoszę o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zaskarżonej części.

Ponadto w oparciu o przepis art. 200 p.p.s.a. wnoszę o zasądzenie na moją rzecz kosztów postępowania niezbędnych do celowego dochodzenia swoich praw, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

W dniu 27 września 2010 r., uchwałą nr XLI/729/10 Sejmik Województwa Świętokrzyskiego podjął uchwałę w sprawie wyznaczenia Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, obejmując tą formą ochrony przyrody również należącą do mnie działkę ewidencyjną nr 959, przy ul. Pietraszki w Kielcach. Wcześniej działka ta nie była objęta żadną formą ochrony przyrody.

W złożeniu niniejszego wezwania mam interes prawny gdyż wprowadzony uchwałą bezwzględny zakaz lokalizowania na terenie stref krajobrazowych KOChK oznaczonych literami A, B i P obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej, nie tylko definitywnie obniżył wartość znajdujących się w tym pasie nieruchomości, w tym należącej do mnie w.w. nieruchomości, ale także doprowadził do konieczności wyeliminowania z nich obiektów budowlanych, które zostały wzniesione zanim przedmiotowa uchwała zaczęła obowiązywać. W ten właśnie sposób Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla Miasta Kielce decyzjami z dnia 07 czerwca 2017 r., znak: PINB-SO.5160.23.2016.III oraz z dnia 27 lipca 2018 r., znak: PINB-SO.5160.23.2016.III orzekł obowiązek rozbiórki znajdującego się na mojej nieruchomości budynku mieszkalnego ukończonego jeszcze przez mojego, nieżyjącego już ojca w połowie 2010 r., z uwagi na fakt, że wcześniej Prezydent Miasta Kielce decyzją Nr 244/2015 z dnia 16 lipca 2015 r., znak: SP-

III.6730.217.2015.ASZ odmówił ustalenia warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie budynku mieszkalnego jednorodzinnego, z bezodpływowym zbiornikiem na ścieki i studnią o głębokości do 30 m i poborze wody do 4 m³/d, na działce nr ewid. 959, obręb 0013, przy ul Pietraszki w Kielcach (por. załączone do skargi kserokopie dokumentów).

Przechodząc do uzasadnienia postawionych w.w. uchwale zarzutów, należy w pierwszej kolejności podnieść, że jak wynika z art. 23 ust. 2 u.o.p., ustalenie zakazów (ingerencja w prawo własności) powinno być uzasadnione - "wynikać z potrzeb ochrony", tym samym mają być to zakazy "właściwe dla danego obszaru chronionego krajobrazu lub jego części". W myśl art. 24 u.o.p., katalog zakazów (ograniczeń), jaki można ustalić, obejmuje m.in. zakaz lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej. Rozumiejąc oczywisty konflikt pomiędzy ochroną własności, a potrzebą ochrony wartości przyrodniczych jako dobra wspólnego, w wykładni przepisów wskazano na obowiązek starannego rozważania tworzonych regulacji według kryteriów wynikających z konstytucyjnej zasady proporcjonalności (art. 2 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP). Zasada ta wymaga ustalenia: 1) czy wprowadzona regulacja jest w stanie doprowadzić do zamierzonych przez nią skutków (tzw. kryterium przydatności); 2) czy regulacja ta jest niezbędna dla ochrony interesu publicznego, z którym jest powiązana (tzw. kryterium niezbędności); 3) czy efekty wprowadzanej regulacji pozostają w proporcji do ciężarów nakładanych przez nią na obywatela (tzw. kryterium proporcjonalności sensu stricto). Fakt przeprowadzenia takich rozważań powinien znaleźć swoje odzwierciedlenie w treści uzasadnienia do projektu danego aktu prawodawczego. Rażąco lakoniczne uzasadnienie do skarżonej uchwały oraz dokumenty, do których się ono odwołuje, nie dowodzą wymaganej staranności wazenia potrzeby ustalania regulacji ograniczających prawa własności. W szczególności uzasadnienie nie wyjaśnia przyczyn poszerzenia zakresu ochrony - rezygnacji z dotychczasowych odstępstw od zakazu zabudowy w linii 100 m a także nie dowodzi, aby przeprowadzono analizę zasadności obowiązywania zakazów dla innych obszarów KOChK (tym samym ustalono zakazy bez wymaganej specjalistycznej analizy). Zgodnie z prezentowanymi w orzecznictwie sądów administracyjnych poglądami, ograniczenie prawa własności ściśle powiązane z ochroną środowiska nie narusza zasady proporcjonalności (por. wyrok NSA z 24 września 2009 r., II OSK 1003/09; wyrok WSA w Gliwicach z 23 marca 2009 r., II SA/GI 1252/08). Konstytucja nie zakłada też prymatu prawa własności w stosunku do innych praw podmiotowych chronionych jej przepisami, chociaż należy pamiętać o tym, że przepisy ochrony środowiska i ochrony przyrody ograniczają w istotny sposób swobodę planistyczną jednostek samorządu terytorialnego oraz

wolność korzystania z własności nieruchomości. Pomimo zatem okoliczności, że nakaz uwzględniania wymogów ochrony środowiska i przyrody jest normą konstytucyjną, nie może być interpretowany w ten sposób, aby ponad niezbędną miarę ograniczał prawa do korzystania z własności innych podmiotów (wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 31 stycznia 2008 r., II SA/Go 726/07). Skoro ustawodawca przyznał jednostce samorządu terytorialnego prawo ingerencji w sposób wykonywania własności w drodze uchwalania aktów prawa miejscowego, to nie ulega wątpliwości, że jej organ stanowiący uprawniony jest do wprowadzania zakazów opartych na statuującym je przepisie. Wprowadzenie zakazów nie może jednak odbywać się w sposób dowolny, bez zachowania odpowiednich proporcji, czy naruszający inne wartości chronione Konstytucją (por. wyrok NSA z dnia 10 października 2017 r., II OSK 2507/16; wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 31 maja 2016 r., II SA/Bd 181/16; wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 12 lipca 2017 r., II SA/Bd 455/17). Zarzut naruszenia zasady proporcjonalności w analizowanej sprawie jest zasadny w kontekście niewłaściwego rozpoznania potrzeby ochrony walorów przyrodniczych i powierzchniowej oceny potrzeby ochrony prawa własności.

Dla obszaru KOChK nie sporządzono ekspertyzy przyrodniczej i krajobrazowej, a pomimo takiego braku w uzasadnieniu ujęto rozstrzygnięcie: "Powyższa zmiana jest niezbędna ze względu na rozwój infrastruktury sportowej w mieście oraz budownictwa mieszkaniowego." Szczególna staranność działania organu (badania potrzeb ochrony) jest formalnie podkreślona potrzebą ustalania zakazów tylko dla części obszarów - dla których są niezbędne (art. 23 ust. 2 u.o.p). Natomiast analizowany przykład pokazuje zastosowanie zasady przeciwnej (domniemania potrzeby zakazów dla całego obszaru). Wybór określonych zakazów musi być dopasowany do specyfiki terenu, który ma podlegać ochronie. Wprowadzenie każdego z zakazów nie następuje w ramach swobodnego uznania organów administracji publicznej, lecz powinno znajdować swoje oparcie w potrzebie ochrony przyrody na konkretnym terenie. Jak wskazano w orzecznictwie sądownoadministracyjnym, „wprowadzenie zakazów nie może odbywać się w sposób dowolny, bez zachowania odpowiednich proporcji, czy naruszający inne wartości chronione Konstytucją, jak np. zasadę równości podmiotów” (por. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 29 maja 2018 r., II SA/Bd 1232/17).

Uzasadniając naruszenie przez Sejmik ustawowego procesu współdziałania z innymi jednostkami samorządu terytorialnego, wskazać należy, że celem art. 23 ust. 2 zd. 2 u.o.p. jest aby proces opiniodawczy polegał na rozparzeniu opinii (zbadaniu jej merytorycznej zasadności), czyli w sposób, który pozwoli na merytoryczne uwzględnienie lub oddalenie postulatów i potrzeb zainteresowanych gmin, na konkretnym obszarze projektowanego KOChK. Formalnie

niewiązący charakter opinii nie zwalnia z potrzeby jej merytorycznej oceny. W przedmiotowej sprawie proces współdziałania narusza cytowaną normę prawną, co dowodzi arbitralności działania organu. O ile technicznie wystąpiono o opinie, to merytorycznie nie zostały one ocenione. Z powyższymi rozważaniami ma ścisły związek zarzut dotyczący nieprawidłowego współdziałania organów. Niewątpliwie wyrażenie opinii jest najluźniejszą formą współdziałania. Oznacza to, że nie wiąże ona organu, wymaga jednak zajęcia określonego stanowiska, by zasada współdziałania nie była oceniona jako iluzoryczna. Zgodnie z celem przepisu art. 23 ust. 2 u.o.p., proces opiniodawczy powinien polegać na rozpatrzeniu opinii (zbadaniu jej merytorycznej zasadności) w sposób, który pozwoli na merytoryczne uwzględnienie lub oddalenie postulatów i potrzeb zainteresowanych gmin, dotyczących konkretnego obszaru projektowanego OCHK. Formalnie niewiązący charakter opinii nie zwalnia z potrzeby jej merytorycznej oceny (przydatności dla sprawy). Inne zapatrywanie świadczyłoby o iluzoryczności wymogu opiniowania i prowadziło do kwestionowanej w orzecznictwie arbitralności działania organów. W niniejszej sprawie dotyczącej ochrony przyrody należy wskazać, że waga współdziałania szczególnie istotna i podkreślona nawet formą "uzgodnienia" w obecnym brzmieniu ustawy dowodzi potrzeby rzetelnego współdziałania również z partnerami samorządu gminnego. W uzasadnieniu uchwały oraz w wypowiedziach, w protokole z sesji Sejmiku wskazywano, że ocena merytoryczna opinii wymaga sporządzenia waloryzacji przyrodniczych, a jednocześnie należy podjąć uchwałę z uwagi na konieczność zmiany uchwał Rady Miejskiej w Kielcach Nr LXVI/1262/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie ustanowienia Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz Nr XXXIX/921/2009 z dnia 23 lipca 2009 r. w sprawie wyznaczenia Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Wobec tego przyczyną zaniechania merytorycznych analiz opinii była presja czasu związana z rzekomo pilną koniecznością zmiany w.w. uchwał. Dlatego należy stwierdzić, że ustawowy proces współdziałania nie został przeprowadzony do końca.

Kolejny zarzut skargi dotyczy braku rzetelnej analizy w zakresie celowości wprowadzania określonych rygorów prawnych oraz objęcia regulacją obszarów, które nie spełniają ustawowych kryteriów dla ustanowienia przedmiotowej formy ochrony przyrody. Tymczasem przedmiotowa regulacja skarżonej uchwały wpływa w znaczący sposób na zmianę sytuacji prawnej wielu podmiotów, którzy nabyli działki przy ul. Pietraszki w Kielcach w celach dokonania na nich zabudowy mieszkaniowej.

Podsumowując, w ocenie skarżącej, w skarżonej uchwale nie podjęto starań, aby ta forma ochrony przyrody (OCHK) spełniała warunki adekwatne do rzeczywistości oraz do założeń

leżących u podstaw jej tworzenia. Wprowadzenie selektywnych zmian na danym obszarze w sposób arbitralny, bez gruntownej analizy stanu faktycznego oraz rzetelnej ekspertyzy przyrodniczej i krajobrazowej, prowadzi do naruszenia istniejącego ładu przestrzennego, może także rodzić liczne problemy natury prawnej, szczególnie w zakresie swobodnego dysponowania prawem własności.

Z uwagi na powyższe, wnoszę jak w petitum.

Załączniki:

1. 1 odpis skargi dla skarżonego organu;
2. dowód uiszczenia wpisu od skargi;
3. kserokopie dokumentów wymienionych w treści skargi.

M. Bebele
Krupa

UCHWAŁA NR .....
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia ..... 2019 r.

**w sprawie skargi osoby fizycznej na Uchwałę Nr XLI/729/10 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego
z dnia 27 września 2010 r. w sprawie wyznaczenia
Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu**

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512) oraz art. 54 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.) uchwala się co następuje:

§ 1. Sejmik Województwa Świętokrzyskiego nie uwzględnia, w ramach autokontroli, skargi osoby fizycznej na Uchwałę Nr XLI/729/10 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 września 2010 r. w sprawie wyznaczenia Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Świętokrzyskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku

Andrzej Pruś

UZASADNIENIE

W dniu 24 kwietnia 2019 r. z Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego do Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego wpłynęła skarga na Uchwałę Nr XLI/729/10 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 września 2010 r. w sprawie wyznaczenia Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Skarga wnosi o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie § 5 lit. f, dotyczącego zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Skarżący uzasadnia swoją skargę bezwzględnym zakazem lokalizowania na terenie stref krajobrazowych Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (KOChK) oznaczonych literami „A”, „B” i „P” obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej, co obniżyło wartość jej nieruchomości oraz wprowadziło konieczność usunięcia z nich obiektów budowlanych, które zostały wzniesione przed dniem wejścia w życie przedmiotowej uchwały.

Sejmik Województwa Świętokrzyskiego stwierdza, że skarga nie zasługuje na uwzględnienie z następujących przyczyn:

1. Sejmik Województwa Świętokrzyskiego podjął Uchwałę Nr XLI/729/10 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 września 2010 r. w sprawie wyznaczenia Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, zgodnie z własnymi kompetencjami i w granicy delegacji ustawowej nie naruszając zasad stanowienia prawa; projekt uchwały na podstawie pisma z dnia 7 lipca 2010 r., znak: RDOŚ-26-WPN.II-6633-21/10/dz, został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Kielcach; Rada Miasta Kielce zaopiniowała pozytywnie projekt uchwały na podstawie uchwały Nr LII/1245/2010 z dnia 29 lipca 2010 r.;
2. Zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, obejmując tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy

ekologicznych. Przesłanką do wyznaczenia stref krajobrazowych była analiza dokumentacji przyrodniczej dotyczącej walorów krajobrazowych oraz fauny i flory Kielc, gdzie podstawą było opracowanie pt. „Siedliska Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu” wykonane w 2009 roku. Strefa krajobrazowa „A”, na której znajduje się nieruchomość należąca do Skarżącego, obejmuje tereny dolin rzecznych i cieków wodnych, narażone na zalewanie wielkimi wodami oraz pełniące funkcje korytarzy ekologicznych pomiędzy obszarami chronionymi. Na podstawie powyższego opracowania stwierdzono, że działka ewidencyjna o numerze 959 obręb 0013 położona przy ul. Pietraszki znajduje się na obszarze cennym pod względem przyrodniczym. Przeważającą część działki pokrywa zbiorowisko łąka świeża *Arrhenatherion*, zaznacza się również udział ciepłolubnych muraw piaskowych *Koelerion glaucae* należący do obszarów o najwyższych walorach przyrodniczych. Na terenie działki oraz w jej bezpośrednim sąsiedztwie stwierdzono występowanie roślin naczyniowych podlegających ochronie ścisłej, do których należą: dzwoniecznik wonny, zawilec wielkokwiatowy, orlik pospolity, aster gawędka, włosiennicznik skąpopręcikowy, dzwonek syberyjski, pomocnik baldaszkowy, pluskwica europejska, kukulka plamista, kukulka szerokolistna, wawrzynek wilczełyko, kruszczyk rdzawoczerwony, kruszczyk szerokolistny, kruszczyk błotny, goryczuszka orzęsiona, przylaszczka pospolita, groszek wielkoprzylistkowy, lilia złotogłów, miodownik melisowaty, gnidosz błotny, gnidosz rozesłany, sasanka łąkowa, pływacz zwyczajny. Spośród świata zwierząt do cennych gatunków występujących na przedmiotowym terenie należą kumak nizinny i traszka grzebieniasta. W związku z tym koniecznym było zastosowanie między innymi zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;

3. Na dzień wejścia w życie Uchwały Nr XLI/729/10 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 września 2010 r. w sprawie wyznaczenia Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, przedmiotowa nieruchomość nie była objęta miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a w obowiązującym Studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego miasta Kielce (Załącznik Nr B-4 do Uchwały Nr 580/2000 Rady Miejskiej w Kielcach z dnia 26 października 2000 r.),

wchodziła w skład terenów wyłączonych z zabudowy w granicach proponowanego Kieleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu;

4. Właściciele obiektów budowlanych, wzniesionych zgodnie z obowiązującym prawem przed dniem wejścia w życie uchwały, naruszających jej przepisy nie są zobowiązani do ich stosowania.

W związku z powyższym argumenty przedstawione w treści skargi są bezpodstawne.